

WSPOMNIENIE

prof. dr hab. Maciej Romanowicz

PRO MEMORIA

Dnia 6.03.2020 roku odszedł od nas wieloletni kierownik Katedry Protetyki Stomatologicznej i Zaburzeń Czynnościowych Narządu Żucia na Uniwersytecie Medycznym w Łodzi. Był cennym lekarzem i nauczycielem akademickim. Wykształcił wiele pokoleń lekarzy stomatologów i specjalistów protetyki.

Prof. dr hab. Maciej Romanowicz urodził się 9.08.1938 r. Dyplom lekarza stomatologa uzyskał roku 1969 w Akademii Medycznej w Łodzi. W 1976 roku zdał specjalizację z Protetyki Stomatologicznej. Doktorat obronił w roku 1975, a w 1996 habilitował się na podstawie pracy zatytułowanej: „Ocena przydatności elektroanalgezji w zabiegach szlifowania zębów na podstawie obiektywnych i subiektywnych wskaźników reakcji bólowej”. W 2002 roku nadano mu tytuł profesora w zakresie nauk medycznych. W latach 1996-2009 piastował funkcję kierownika w Katedrze Protetyki Stomatologicznej

i Zaburzeń Czynnościowych Narządu Żucia na Uniwersytecie Medycznym w Łodzi. W 2009 r. prof. Romanowicz odszedł na emeryturę.

Był autorem 138 prac i promotorem 14 prac doktorskich. Zajmował się m.in. leczeniem protetycznym w trudnych warunkach zgryzowych, elektroanalgezą i jej zastosowaniem w opracowaniu tkanek twardych zęba, badaniami nad dokładnością przylegania suprastruktur do implantów i ich wpływem na naprężenie w konstrukcjach protetycznych. Został powołany do wielu Komitetów Redakcyjnych czasopism. Był założycielem i wieloletnim członkiem Zarządu Polskiego Stowarzyszenia Implantologicznego PSI, kierownikiem ośrodka Curriculum Implantologii w Łodzi i Członkiem Honorowym Polskiego Stowarzyszenia Implantologicznego PSI. Przez 8 lat pełnił funkcję Prezesa oddziału Łódzkiego Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego.

Był barwną postacią. Energicznym i dynamicznym człowiekiem. Działał zdecydowanie i szybko podejmował decyzje. Był niezmiernie punktualny i wymagał tego od innych. Miał swoje ulubione sformułowania, dykteryjki. Świetnie posługiwał się językiem niemieckim, kilka lat pracował zawodowo w Austrii w Innsbrucku. Lubił sport, był przez wiele lat członkiem zarządu Łódzkiego Klubu Sportowego. Działał na rzecz sekcji koszykówki męskiej w stowarzyszeniu ŁKS. Miał dar nawiązywania bezpośredniego kontaktu z nowo poznanymi osobami.

Wyzwania pracy zawodowej oraz życia codziennego odciskały stopniowo swoje piętno na kondycji Profesora. Pomimo tego, nie opuszczał go optymizm i wiara w ludzi. Po przejściu na emeryturę odwiedzał Zakład Protetyki. Niestety, nie dotarł na ostatnią zakładową Wigilię Bożego Narodzenia. Jego odejście napełniło nas głębokim smutkiem. Pozostanie zawsze w naszej pamięci.

Profesor *Beata Dejak*
i lekarze Zakładu Protetyki
Stomatologicznej w Łodzi